

Ja som vzkriesenie a Život

63-1118, Campbellsville, KY
(I AM THE RESURRECTION AND LIFE)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Ja som vzkriesenie a Život

(I AM THE RESURRECTION AND LIFE)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham na pohrebe brata Garnetta Peaka v pondelok popoludní 18.11.1963 v Lyon's Funeral Home Campbellsville, KY

1 ...nechceme, bratia, aby ste nevedeli o tých, ktorí zosnuli, aby ste sa nermútili jako aj ostatní, ktorí nemajú nádeje.

Lebo ak veríme, že Ježiš zomrel i vstal z mŕtvych, tak i Boh tých, ktorí zosnuli, skrze Ježiša privedie s ním.

Lebo to vám hovoríme slovom Pánovým, že my živí, ponechaní do príchodu Pánovho, istotne nepredstihneme tých, ktorí zosnuli.

Lebo sám Pán s veliteľským povelom, s hlasom archanjela a s trúbou Božou sostúpi s neba, a mŕtvi v Kristu vstanú najprv;

potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria. A takto budeme vždycky s Pánom.

Takže sa potešujte navzájom týmito slovami.

2 Čítal som z 1. Tesaloničanom, zo 4. kapitoly. Teraz budem čítať z Knihy Jóba. Štrnásť kapitola z Jóba.

Človek, splodený zo ženy, je krátkeho veku a sýty nepokoja.

Vyjde jako kvet z puku a uvädne; uteká jako tieň a nezastane.

A ešte i na takého otváraš svoje oči a mňa uvodíš so sebou v súd!

Kto môže vydat' čisté z nečistého? Nikto! -

Ak tedy sú určené jeho dni, počet jeho mesiacov je u teba; položil si mu hranice, ktorých neprekročí:

odvráť od neho svoj pozor, aby mal chvíľu pokoj, až by sa potešil ako nájomník svojmu dňu.

Lebo strom má nádej: ak ho vytnú, zase vyrastie, a jeho

výhonok nevyhynie.

Jestli sa zostarie jeho koreň v zemi, a jeho peň zomrie, v prachu:

keď zavonia vodu, znova vypučí a ženie vetvy jako sadenec.

Ale muž zomrie, premožený mdlobou; a keď vypustí človek dušu, kdeže je?!

Ako keď odtekajú vody z jazera, a rieka siakne a vysychá:

tak i človek, keď ľahne, nevstane; dokiaľ len budú nebesia, neprebudia sa ani sa nezobudia zo svojho spánku.

Oj, aby si ma ukryl v hrobe, aby si ma zakryl, dokiaľ by sa neodvrátil tvoj hnev, aby si mi uložil lehotu a potom sa rozpamätal na mňa!

Ak zomrie človek, či ešte kedy ožije? Vtedy po všetky dni svojho vojenia budem sa nadejať, dokiaľ len neprijde moja zmena.

Zavoláš, a ja sa ti ohlásim; budeš túžiť po diele svojich rúk.

Lebo vtedy budeš počítat' moje kroky: nebudeš striehnuť na môj hriech.

Moje prestúpenie bude zapečatené v uzlíku, a zatrieš moju nepravosť.

Ale teraz ako keď padá vrch, že sa drobí, a skala, keď sa odtrhne od svojho miesta;

voda mrví kamene, a jej lejaky odplavujú prach zeme, tak si zahubil nádej smrteľného človeka.

Večne ho premáhaš, a ide ta; mení svoju tvár a tak ho zaháňaš.

Či sú potom jeho synovia slávni, nevie o tom, a či sú chatrní, nepozoruje na to.

Ale jeho telo bolestí spolu s ním, a tak i jeho duša smúti tam spolu s ním.

³ To je zo 14. kapitoly knihy Jóba.

⁴ Dnes popoludní tu máme niečo, čo nie je vítané nikde v nijakom čase. Nezáleží na tom, ako sme na to pripravení, vždy je to nevítaný

host', ktorý iste prichádza do každého domu. A je to kruté. Som si istý, že ak by som bol mŕtvý, nemyslím si, že by som chcel prísť do toho domu, do ktorého prišla táto smrť, tento mladý Kresťan, ktorého telo tu leží pred nami, ktorého sme poznali ako brata Garnetta.

⁵ A dnes sme tu zhromaždení, aby sme vzdali poslednú poctu tomuto mladému, udatnému Kresťanovi. To sú tie posledné veci, ktoré pre neho môžeme tu na zemi urobiť, hoci on nás nepočuje. Ale premýšľame o tých, ktorí majú toto pred sebou. Jedného dňa to jednoducho musí prísť. Musíme tomu čeliť. Či mladí, či starí, skôr alebo neskôr to príde ku každému z nás.

⁶ Nezáleží na tom, čo by som o Garnettovi povedal, ako som ho poznal, nezmenilo by to náš názor. Jeho život a jeho svedectvo hovorí medzi vami všetkými hlasnejšie než čokoľvek, čo by som mohol povedať. Som...

⁷ Moje osobné zoznámenie sa s ním bolo cez jeho matku. Jedného večera, zatiaľ čo skončila bohoslužba v mojom zbore, ona ku mne prišla. A mala syna, ktorý zomieral na obrnu. Myslím, že oni sa vzdali nádeje, že by naďalej mohol žiť. No, mnohé z týchto zavolaní, máme ich. Sú jednoducho pravidelnou bežnou vecou. Ale keď som sa išiel pozrieť na tohto mladíka, bol v „železných pľúcach“ [Podporný prístroj na udržanie dýchania – pozn.prekl.]. Niečo tam na ňom bolo, ako som na neho prvýkrát uprel svoj zrak, zamiloval som si ho. Milujem ho do dnešného dňa, ako sa na neho teraz dívam, vždy budem. Bol to udatný mladík. A zdalo sa, že on mal v živote niečo, čo znamenalo viac, nie len taký obyčajný chlapec, tínedžer, ktorý len tak prechádza životom. Mal veľmi jasné porozumenie vecí. Modlil som sa za neho, aby nezomrel.

⁸ Nakoniec ho vybrali von zo „železných pľúc“ a bol privezený domov, bol umiestnený do nejakého druhu nakláňacej postele, kde udržiavali jeho dýchanie.

⁹ Prišiel som sa na Garnetta pozrieť. A v akého príjemného Kresťana sa ten život vyvinul, chlapec, na ktorého by boli hrdí ktorýkoľvek rodičia. Koniec koncov, to je naša cesta tu na zemi, to je to, kvôli čomu to je, je to príprava na odchod. A Garnett istotne urobil túto prípravu, bez jediného tieňa pochybnosti, udatný mladý muž plný Kristovho Ducha a Života. Odrážalo sa to rovno cez neho.

¹⁰ A žijem v Tucsone, v Arizone. Pred nejakým časom zostal tento mladý chlapec nemocný a bol veľmi chorý. A ako vyjadril svoju vieru tým, že zavolať na dlhú vzdialenosť. A keď som sa konečne dostal

domov a modlil sa po telefóne za toho malého chlapca, no, prišla k nemu milosť Božia a dostal sa cez to. Znovu a znovu, keď sme mali niečo, čo nebolo v poriadku, on zavolať. Spolu sme sa modlili prostredníctvom telefónu. A nemyslím si, že by ho niekedy náš Nebeský Otec odmietol, v ktoromkoľvek čase, ale vždy prekonal to, čo mu bolo.

¹¹ Minulú jeseň som bol tu dolu navštíviť priateľov. Jedného dňa, poslednýkrát, kedy som v tomto živote videl Garnetta, neočakávane sme vstúpili do jeho krásneho malého domova. On zostával so svojimi. A to, čo sme našli, by mohol byť pravdivý príklad pre ktoréhokoľvek kresťanského kazateľa, aby toto videl. On sedel a bol vonku z tej nakláňacej postele, ruky mal v malej šatke. Ako sme vošli do domu, boli sme, ako vždy, veľmi vítaní, bol tam Garnett. A pred ním bola Biblia. A malá pani, ktorá sa o neho starala, sedela na takom dvojitom skladačom kresle a mali biblické štúdium. A díval som sa na neho a moje srdce sa skrátka rozpustilo.

¹² A povedal som mu, dal som mu otázku. Povedal som, „Garnett, možno, čo ak by sa ti toto nikdy nestalo?“ Povedal som, „Ty by si... bol by som zavolaný, povedzme, dnes večer sem hore s tým, že tu na diaľnici bol práve vo svojom aute zabitý mladý chlapec, ktorý sa volá Garnett Peake. A ten chlapec bol opitý a jeho duša sa odišla stretnúť s Bohom. Alebo by si radšej zachoval tú scénu tak, ako je?“

¹³ Povedal, „Len nech to je tak, ako to je. Pokiaľ poznám Ježiša takým spôsobom, akým Ho poznám teraz,“ povedal, „to je viac ako život, dokonca i keby som tu musel zostať po celý svoj život v takomto stave.“

¹⁴ Ale povedal, „Chcem ti ukázať, brat Branham, je mi oveľa lepšie.“ Mohol hýbať rukami, a tak ďalej. S veľkým očakávaním sa díval vpred do času, keď mu bude lepšie, aby tak mohol chodiť. Som starý človek, videl som toho vo svojich dňoch mnoho. Neverím, že som kedy stretol chlapca, ktorý bol udatnejšieho ducha než Garnett. Vkladal som do neho veľké nádeje.

¹⁵ Pred pár dňami mi bolo povedané, že dostal niečo ako črevnú chrípku. A potom, keď si uvedomil, že odchádza, no, zavolať po mňa. A on nevedel, že som bol v tom čase v New Yorku, v aréne. A keď som sa dostal z tej arény, prišiel mi telegram, či vlastne správa. Rýchlo som sa ponáhlal ku telefónu a zavolať. Ale vzácny brat, ktorý sa o neho staral, povedal, „Brat Branham, Garnett odišiel stretnúť Ježiša o šiestej hodine.“

¹⁶ Odišiel od nás. Uvedomujeme si to. Ale zaujímalo by ma, či naozaj existuje taká možnosť, že toto by bol koniec toho? Všetci sme si vedomí toho, že ten chlapec od nás odišiel, ale pomyslíme na to, čo nadchádza. Je niečo, čo by sme mohli povedať, mohli by sme ho vôbec niekedy znova vidieť? Je toto poslednýkrát, kedy vidíme Garnetta? To je to, o čom ku vám chcem na pár ďalších minút hovoriť. Môžete si byť istí, že ho znova uvidíme? Jób sa pýtal túto otázku, najstaršia Kniha Biblie. Povedal, „Ak človek zomrie, bude opäť žiť?“ Teda existuje nejaký dôkaz, že to tak je? Mohli by sme mať nejaký fyzický dôkaz, že to vzkriesenie tak je? Áno. Povedal by som, že áno.

¹⁷ Ak si to všimneme, že slúžime Stvoriteľovi. Uvedomujeme si, že by sme tu nemohli byť bez toho, že by nás niečo stvorilo. Nemôžeme len tak byť tým, čím sme, bez toho, aby – len tak sa objavil; o nič viac, než by nemohli byť moje hodinky také, aké sú, so všetkými tými kameňmi a časovaním. Tam bol... Za tým je nejaká majstrovská inteligencia, ktorá tie hodinky vytvorila, a pomyslíte len o tom, čo je za ľudská bytosť, ktorá vytvorila tie hodinky. Aké nemožné by to bolo pre hodinky, aby sa len tak objavili, a o čo viac nemožné to je, že by sme sa my len tak objavili!

¹⁸ Tým, že som misionárom a cestujem okolo sveta, bol som s tým teraz oboznámený, sedemkrát okolo sveta, a ako premýšľam o tom, že som videl rozličné svetové náboženstvá a každú jednu z ich filozofií a to, čo si myslia. A mnohí z nich veria v reinkarnáciu, a tak ďalej. Ale kresťanské náboženstvo je jediné náboženstvo, ktoré má pravdu, pretože celé stvorenie hovorí o Kresťanstve.

¹⁹ Jób povedal, „Ak zomrie strom, existuje nádej, že on znova ožije. A ak zomrie kvet, existuje nádej, že on znova ožije.“ Ale povedal, „Človek ľahne, vydá ducha a kde je on?“ Jób bol človek, povestný človek. Bol to veľký filozof vo svojich dňoch a veriaci a mal mnoho múdrosti. A satan ho túžil preosiať a vyskúšať ho.

²⁰ A všetci Kresťania, veriaci, sú vyskúšaní. „Každý syn, ktorý prichádza ku Bohu, musí byť vyskúšaný, naprávaný.“

²¹ A tak Jób, keďže vedel, že Stvoriteľ stvoril celé Svoje stvorenie, on si všimol, že v stvorení, že tam v botanickom živote bolo vzkriesenie, a tak ďalej. Ale povedal, „Človek ľahne, vydá ducha, vytratí sa a kde je? Čo sa mu stalo?“

²² A potom skrze videnie uzrel príchod Toho Spravodlivého. On vedel, že bol hriešnikom. A ten dôvod, prečo človek musel ľahnúť a nepovstať späť, bol, že tam nebolo nič, čo by sa za neho mohlo

prihovoriť.

²³ On vedel, že kvet nič neurobil. Bol sem privedený kvôli určitému účelu a slúžil Božiemu účelu. A tak preto, keď kvet zomrel, mohol znova povstať.

²⁴ Ale človek zhrešil a nebol tam pre neho žiaden spôsob, aby niekedy povstal v Prítomnosti svojho Stvoriteľa. A tak, v tomto stave mu od Boha bolo umožnené vidieť príchod Toho Spravodlivého; Človeka, ktorý mohol položiť Svoje ruky na hriešneho človeka a Svätého Boha a premosťiť cestu, Syn Boží. Potom, keď bol na prorokovi ten Duch, on vykrikoval, „Viem, že môj Vykupiteľ žije a v posledných dňoch sa postaví na zemi, a hoci moje kožné červy zničia moje telo, jednako ja sám vo svojom tele budem vidieť Boha. Moje oči budú hľadiť a nie iné.“

²⁵ Celé Kresťanstvo je založené na vzkriesení. To je naša nádej. Zistíme teraz prečo. Stvoriteľ to ustanovil do takého poriadku, že ak by sme nemali ani Bibliu, stále by sme vedeli, že Kresťanstvo je správne.

²⁶ No, vzkriesenie nie je náhrada. Vzkriesenie znamená zodvihnúť tú istú vec, ktorá spadla. Ak by som mal z poličky na zem zhodiť Bibliu, vziať nejakú inú Bibliu a vymeniť ich, to je náhrada. Ale vzkriesenie, to znamená zodvihnúť tú istú Bibliu, ktorá spadla dolu. A to je to, čo znamená vzkriesenie, „byť zodvihnutý.“

²⁷ A Boh, ten veľkolepý Stvoriteľ, ktorý vyjadril Samého Seba cez celé Svoje stvorenie. A my sme časťou Jeho stvorenia, práve tak, ako sú tie kvety, práve tak, ako sú stromy, všetka ostatná príroda. Sme časťou Jeho stvorenia.

²⁸ No, Boh je Bohom rozmanitosti. On nemá všetko presne také isté. On nemá len samé vrchy; On má púšte, roviny, trávnaté polia. A má žlté kvety, biele, modré, ružové, rozličné farby. Má vysokých ľudí, malých ľudí; a tmavovlasých, hnedovlasých, ryšavých. On je Bohom rozmanitosti, lebo všetko je na to, aby to slúžilo Jeho účelu. On má všetko na to, aby to slúžilo Jeho účelu. A pre všetko, čo správne slúži Jeho účelu, existuje vzkriesenie.

²⁹ Môže byť ťažké pomyslieť si, alebo hneď tomu rozumieť, ale len na to pomyslíme, ako to tu dnes popoludní máme pred sebou.

³⁰ Tak, tu sú kvety. Vyjadrujú to, kvôli čomu sem na zem prišli, aby pomohli rozjasniť túto utrápenú miestnosť, kde leží tento vzácny mladý brat, ktorý spí. A tie kvety, všimli sme si.

³¹ Ako vy ženy, ktoré ste tu z Kentucky. Ja sám som odtiaľto. A všimol som si, že ste si okolo vášho domu nasadili svoje kvety, a v lete

tak pekne zakvitnú a rozjasnia váš domov. A potom, možno na jeseň v roku, zrazu na ne náhle udrie mráz. To je smrť. No, či už z nich opadávajú lupienky, alebo sú to len mladé kvety, alebo akékoľvek sú, keď udiera mráz, on ich všetky zasiahne. To je smrť. Neberie ohľad na osobu, nadanie, vek. Ona jednoducho udiera. A tam, kde udiera, tam triafa. Potom si všímame, že z toho malého kvetu opadávajú lupienky, a potom z toho kvetu vypadne malé čierne semienko.

³² A toto teraz môže vyzerat' detsky, ale to je spôsob, ako nájdete Boha, to je v jednoduchých veciach, nie v komplikovaných veciach. Boh to urobil jednoduché, ak by sme si to len mohli uvedomiť.

³³ No, Boh má pohrebný sprievod pre ten kvet; vyzerá to zvláštne. Ale to malé semeno leží na zemi. Potom prichádzajú jesenné dažde, padajú z oblohy ako slzy a utľapkávajú toto malé semeno, až kým nie je pochované.

³⁴ A potom prichádza studená zima. No, lupienky sú preč; stonka je preč; hľuza v zemi, korene sú vyschnuté. Ó! Semeno, keď v zime začne mrznúť, to zamrazí to semeno. To semeno to rozpukne a vychádza dužina. Teraz pokračujeme ďalej, február alebo marec. Nie je tam žiaden lupienok, žiadna stonka, žiadne semeno, žiadna dužina, vôbec nič.

³⁵ Je to koniec toho kvetu? V žiadnom prípade nie. Je tam malý zárodok života, niekde vo vnútri toho semena. Mohli by ste vziať do rúk tú zeminu a vziať to do laboratória a nechať vedcov, aby to preskúmali zo všetkých strán a nikdy by nenašli ten zárodok života. Boh to ukryl. Ale akonáhle sa svet otočí okolo solárneho systému, až sa dostane na tú stranu, kde tú zem znovu zasiahne slnko. Nedokázali by ste ten život ukryť.

³⁶ Ak položíte cez váš dvor betónový chodník, na vrch trávy, kde je vaša ďalšia... najviac... Nasledujúce leto, kde je najviac trávy? Rovno okolo bokov chodníka. Prečo? To je ten život, ktorý ležal pod tým betónom. A keď príde jar, hoci na tom leží skala, ona to neukryje. Ten život si prerastie svoju cestu rovno cez to. To je dôvod, prečo rastie tak veľa trávy okolo okraja chodníka. Nedokážete ukryť život. Musí to povstať, pretože Boh umiestnil slnko, s-l-n-k-o, nad tento botanický život a to ovláda botanický život.

³⁷ No, ak On umiestnil s-l-n-k-o nad botanickým životom, potom umiestnil Svojo S-y-n-a nad večným Životom. [Slovo „sun“ v angličtine znamená „slnko“ – slovo „Son“ znamená „Syn,“ pričom obe slová majú rovnakú výslovnosť. – pozn.prekl.] A tak, ak existuje vzkriesenie pre

kvet kvôli tomu, že slúžil Božiemu účelu, o čo viac On urobil cestu pre človeka! Áno. Existuje cesta pre človeka. On musí tiež vyjsť, keď prichádza čas pre S-y-n-a Božieho. Nie s-l-n-k-o, to privádza ten botanický život, pretože ho ovláda. Nedokážete to ukryť. Musí to vyjsť hore. A existuje S-y-n Boží, ktorý ovláda ľudský život, večný Život. A ak slúžime Božiemu účelu ako synovia a dcéry Božie, keď čas dospeje do toho, aby prišiel S-y-n Boží, nemohli by ste ten Život ukryť. Celá príroda o tom hovorí.

³⁸ Sme tu teraz na jeseň tohto roku, tu v Kentucky, kde sú nádherné stromy, ktoré tento rok vydali svoje listy. A potom, predtým, ako sme vôbec mali nejaký mráz alebo čokoľvek, všimli ste si na svojich dvoroch a naokolo, ako začali tie listy opadávať už prvého augusta? Prečo? Čo spôsobilo, aby tie listy opadli? Je to kvôli tomu, že z listu odišiel ten život. A kam odišiel? Dolu do koreňa stromu. Aká inteligencia spôsobila, že ten život opustil ten list a odišiel dolu do zeme? Pretože, ak by ostal tu hore, to by ten strom zabilo. Odišlo to dolu do koreňa stromu, aby sa ukryl, až kým neprejde zima. Nasledujúcu jar to opäť privedie naspäť život a vydá ďalší list.

³⁹ No, musí byť nejaká Inteligencia, aby to robila. Strom nemá žiadnu inteligenciu; je to len obyčajný botanický život. Ale nejaká veľkolepá Inteligencia hovorí ku tomu stromu, predtým, ako ho zasiahne nejaký mráz, ku životu, ktorý tam v tom je, „Choď dolu do koreňa stromu a ukry sa tam.“ A potom, keď sa slnko začne odchyľovať na druhú stranu, ako ten list vie, že slnko sa obracia preč a prichádza zima? To je Inteligencia, ktorá to tomu hovorí. To je Boh.

⁴⁰ Čo za symbol! Čo tam vidíme? To isté, čo vidíme pri kvete; život, smrť, pohreb, vzkriesenie.

A dokonca Boh tvorí na hrudi zeme kyticu tým, že nechá kvety opadnúť, ony zhnednú hneď, ako odumierajú. Červené a zelené a rôzne farby, práve tak, ako je to tu dnes popoludní.

⁴¹ Boh nie je komplikovaný. Ľudia sa Ho niekedy snažia urobiť komplikovaného. Ale On, Boh, sa dá poznať v jednoduchosti. Prehliadame Ho, zatiaľ čo sa Ho snažíme nájsť. On je tak jednoduchý, predstavuje Samého Seba takým spôsobom. To je to, čo Ho činí tak veľkolepým.

⁴² Všimnite si teraz v tomto, tento život, ktorý bol v tom strome, ktorý slúžil svojmu účelu, odišiel dolu do hrobu, aby vydržal až do jari. No, nejaká Inteligencia to musí znova priviesť naspäť hore, znova prísť s jablkami a s čímkoľvek ďalším, čo strom prináša, s jeho listami, a tak

ďalej. To znova prichádza naspäť hore.

⁴³ No, Jób tu povedal, „Ó, aby si mi vymeral čas a ukryl ma v hrobe, až kým neprejde Tvoj hnev.“ Vidíte, čo povedalo Písmo? Sme ukrytí v hrobe, až kým neprejde hnev, a potom znova prichádzame naspäť hore.

⁴⁴ „Viem, že môj Vykupiteľ žije a v poslednom dni sa postaví na zemi; a hoci kožné červy zničia toto telo, jednako vo svojom tele budem vidieť Boha.“ On videl, že jedného dňa bude skrze Človeka privedené vzkriesenie; a otázka hriechu bude vyriešená, keď ten Spravodlivý, Syn Boží, prišiel, aby zomrel sa hriešnikov. V tom čase na zemi nebol žiaden človek, alebo žiaden človek od tej doby, ktorý kedy mohol premosť tú cestu medzi Svätým Bohom a hriešnym človekom. Ale Jób, tu, štyritisíc rokov pred Jeho príchodom, videl Jeho smrť, pohreb a Jeho vzkriesenie a Jeho ospravedlnenie, ktoré prišlo skrze vzkriesenie, a to je absolútna záruka vzkriesenia veriaceho. Čo za útecha to je, vedieť, že tie veci sú pravda. To nie je vymyslená historika.

⁴⁵ Pozrite sa sem von. Pozrite na slnko. Slnko ráno vychádza, to je narodenie dieťaťa. Boh ho posielal hore. Existuje na to, aby slúžilo Božiemu účelu. A ráno o deviatej hodine ide do školy, to je dospievajúci. A potom o dvanástej hodine prichádza do plnej dospelosti. Po dvanástej hodine prešlo päťdesiat rokov, napoly skončilo a začína ísť dolu, stáva sa slabším, starším. Do tohto času naberalo na sile, potom začína slabnúť.

⁴⁶ Práve tak, ako to je s nami. Začneme silní a ako prichádzame do našej plnej dospelosti, stávame sa silnejší. Keď potom príde určitý vek, sme v našej najlepšej sile. Potom začíname slabnúť, po celý čas, zapadáme dolu.

⁴⁷ Nakoniec sa po chvíli ocitne nad západným horizontom, nádherné svetlo. Poslúžilo Božiemu účelu; zomiera; zem sa ochladzuje, ochladí sa, vychladne cez noc. Je to teraz koniec toho slnka? Je to poslednýkrát, kedy ho vidíte? Nie. Nasledujúce ráno, ono znova vychádza hore vo vzkriesení. Boh o tom každý deň vydáva svedectvo, povedal, „Existuje život, smrť, pohreb, vzkriesenie.“

⁴⁸ Všetko, na čo sa pozriete, hovorí rovnakým spôsobom, „život, smrť, pohreb a vzkriesenie,“ ak to slúži Jeho účelu.

⁴⁹ Teraz by tu mohol byť čas, že tento kvet by mohol byť kvetom, ale nikdy viac neožiť. Je tu určitý bod, ktorý si želim, a ak by ku mne Garnett mohol dnes popoludní hovoriť, tu by bolo to, čo by odo mňa chcel, aby som povedal, pretože on je v Prítomnosti Božej. Ak to

semeno...

⁵⁰ Mnohí z vás mužov, ktorí sú tu dnes popoludní, ste farmármi, alebo žijete tu v okolí, kde vidíte farmy a vidíte prírodu. Ak je semeno zasadené, nezáleží na tom, ako pekne to semeno vyzerá, ak to semeno nie je oplodnené, nebude žiť. Pôjde do zeme, zakorení sa a to je jeho koniec. Nie je tam vôbec žiaden spôsob. Nie je tam nič, čo príde naspäť do života. To semeno musí byť opelené od partnera, inak znova nepovstane.

⁵¹ A tam je to, čo spôsobuje naše uistenie o opätovnom vzkriesení. Ako nám povedal Ježiš, „Kým sa človek nenarodí znova, nemôže vidieť Kráľovstvo Božie.“ Sme tu umiestnení, aby sme učinili voľbu.

⁵² A teraz ten nádherný kvet... nezáleží na tom, aké to je pekné, a aké krásne a okrúhle je to semeno. Ako skrížená kukurica, mohli by sme zasadiť skříženú kukuricu, to nič neurobí. Je to pekné semeno bez života. Je to život, ktorý je prevrátený.

⁵³ A akýkoľvek život, ktorý je prevrátený od Boha, nemôže znova žiť. Musíme sa znova narodiť.

⁵⁴ Ale s takou istotou, akou je to semeno oplodnené, tak vtedy znova povstane. Neexistuje žiaden spôsob, ako ho zadržať od toho, aby znova povstalo. Musí, pretože je oplodnené a to je ten botanický život, ktorý je v ňom.

⁵⁵ No, veriaci má vo svojom vnútri Život Kristov, ktorý prvý zmŕtvychvstal pre naše ospravedlnenie, aby potvrdil, že existuje vzkriesenie ľudského života, ľudského tela, aby sme opäť žili, pretože sme boli počatí a zrodení; inými slovami, narodení znova z Ducha Svätého.

⁵⁶ A všetko, čo by sme mohli vidieť v prírode... Stojím tu a mám tu na kúsku papiera zapísaných mnoho vecí, o ktorých by som ku vám rád hovoril, ale malo by to byť postačujúce na to, aby ste vedeli, že sa nemôžete pozrieť von bez toho, aby ste videli dôkaz smrti, pohrebu a vzkriesenia. Kamkoľvek idete, na čokoľvek sa dívate, je nemožné prejsť pomimo: smrť, pohreb, vzkriesenie.

⁵⁷ A potom sme znova zistili, že vzkriesenie prichádza, iba keď to slúži Božiemu účelu. Ak to neslúži Božiemu účelu, nezáleží na tom, aké je to krásne, ako pekne to vyzerá, a o koľko lepšie to môže vyzeráť než nejaké iné semeno, ktoré je oplodnené, nikdy to nepovstane. Ono žije toto a tým to je vybavené. Ale ak je oplodnené, musí znova povstať.

58 Tak to je, moji priatelia, sme tu dnes popoludní, aby sme videli, čo smrť urobila nášmu bratovi. Ono musí byť oplodnené. Mohli by sme patriť do zboru. Mohli by sme byť milí ľudia. Mohli by sme mať dobrú povest' v susedstve; milý otec, matka, syn, dcéra. Ale pokiaľ nie sme počatí a zrodení Duchom Božím, nikdy nepovstaneme vo vzkriesení. Je to zakončené.

59 Hovorí to ku nám z týchto vecí. Príroda volá, deň za dňom. A slnko vychádza a zapadá; vychádza mesiac a hviezdy, tá istá vec. Všetko v prírode sa otáča v jednej veci: smrť, pohreb, vzkriesenie; smrť, pohreb, vzkriesenie. Každý deň nášho života, niečo nám svedčí: smrť, pohreb, vzkriesenie.

60 Mnohokrát kráčame a prehliadame to. Nerobme to. Kvôli tomu to tu nebolo ustanovené, ani svet takto ustanovený. Je to kvôli večnému Životu, aby sme vedeli. A ako sa dívame na semená, že nie sú oplodnené a neslúžia Božiemu účelu, to nemôže povstať. Ani my nepovstaneme, hoci sme dobrí ľudia, hoci sme členovia cirkvi, hoci sme zdvorilí susedia, milí ľudia, vzdelaní, múdri. Veda hovorí o tom, čo bolo. Veda nedokáže dať život.

61 Život patrí jedine Bohu a On je ten jediný, kto ovláda život. A tak musíme prísť do toho, aby sme boli počatí a zrodení Slovom Božím, inak nikdy znova nepovstaneme. Náš život je úplne zakončený, keď tu zakončíme tento život, tým to je vybavené, úplne, ak nie sme počatí a zrodení Slovom Božím alebo Životom Božím.

62 No, táto malá, studená kostra, ktorá tu leží, nikto z nás nemôže povedať nič iné než to, že on je časťou tejto veľkolepej ekonómie Božieho stvorenia. On je časťou Božieho stvorenia. On je človek, ľudská bytosť, ktorú stvoril Boh. On leží, teraz spí. No, ide o to, že ak vo svojom živote slúžil Božiemu účelu, potom tam pre Garnetta musí byť vzkriesenie. Neexistuje žiaden spôsob, ako to obísť. Toto nie je Garnettov koniec.

63 No, my všetci sa v živote musíme vydať touto trasou. Prichádzame z temnosti a vchádzame tým istým smerom. A každý z nás, tou cestou či inou, ideme cez tieň, údolím tieňov smrti. Ale ten dôvod, prečo sme tu umiestnení, tam je...

64 Ako svet. Ježiš povedal, „Nemôžete slúžiť Bohu a mamonu.“ Mamona je „svet.“ Nemôžeš v tom istom čase slúžiť Bohu i svetu.

65 Máme našu voľbu. Môžeme byť počatí a zrodení Bohom skrze Jeho Svätého Ducha a máme večný Život. Ak nie sme, keď zomrieme, tým to je vybavené. Sme potom pripravení na súd, prečo sme to

neurobili, potom trest. To to nasleduje, kvôli tomu, že sme to odmietli.

⁶⁶ Ale som tak šťastný, pokiaľ viem, čo je len v dosahu môjho porozumenia, podľa Slova Božieho a svedectva Ducha Svätého, tento chlapec túto podmienku splnil. Narodil sa z Ducha Božieho, zmenený človek. Na tom mladíkovi bol Duch Boží. Bol to neochvejný Kresťan. Slúžil Božiemu účelu. Možno to bolo na krátky čas.

⁶⁷ Ale Boh niekedy ľudí trénuje roky, aby z nich dostal pár dní služby. Ján Krstiteľ bol tridsať rokov sám na púšti kvôli šiestim mesiacom služby. Ježiš Kristus bol tridsaťročný kvôli trom rokom služby, kvôli ukrižovaniu. Boh trénuje ľudí, vychováva ich. Je to Jeho účel. Pri človeku to je čas. Pri Bohu to je večnosť.

⁶⁸ Verím, že Boh tohto malého chlapca priviedol sem na zem kvôli určitému účelu.

⁶⁹ A ak ste si všimli, rovno v čase jeho choroby a tých vecí, to ho postihlo kvôli nejakému účelu. Boh mohol toho chlapca urobiť celkom zdravým. Ale čo On urobil namiesto toho, aby mu len vzal život? Necháva ho povstať tam, kde už nikdy nezomrie.

⁷⁰ A ani obrna ho nezabila. On nezomrel na obrnu. Nezabila ho žiadna iná choroba, kvôli ktorej sme sa modlili, on a ja a ostatní Kresťania tu v okolí Campbellsville, ktorí sa za neho modlili. Vôbec, vôbec sa to tak nestalo. Rozumiete?

⁷¹ Bol to Garnettov čas, aby odišiel, on musel. Poslúžil svojmu účelu. Prišiel ku Kristovi, bol počatý a zrodený. Čo ak by musel zomrieť pred týmto časom? Obrna ho priviedla ku Bohu. On mal byť dražobník tabaku, to je to, čo mal vo svojej mysli. To vôbec nebol Jeho účel. Vedeli sme to. Jeho účel bolo, aby bol Kresťanom.

⁷² No, dražobník tabaku, niekto by možno povedal o sedemdesiatpäť rokov od dnes, ak by svet mal stáť tak dlho, „Garnett, to bol veľkolepý dražiteľ.“ Možno je to všetko, čo by mohol kazateľ na jeho pohrebe povedať, „On bol veľkolepý dražiteľ.“

⁷³ Ale čo môžeme dnes povedať my? „On je Kresťan.“ Ako dražiteľ bez zárodka Života, len spomienka tej generácie, bol by preč medzi niekoľkými ľuďmi. Teraz je medzi nesmrteľnými. Musí vyjsť vo vzkriesení. Neexistuje spôsob, ako to od toho zadržat'. On musí prísť, lebo slúžil svojmu účelu. Bol počatý a zrodený zo Svätého Ducha Božieho, večného Života, ktorý ležal vo vnútri toho chlapca. Do tej miery, že ak povedal, „Ak by som vedel...“

⁷⁴ Keď som s ním naposledy hovoril, povedal, „Ak by som vedel,

že by som mohol byť zdravý, silný ako títo ostatní chlapci, a mohol by som lietat' po cestách na svojom vytuningovanom aute, jazdiť hore dolu po uliciach a opíjať sa, a nepoznal by som Toto, čo poznám teraz,“ povedal, „nevymenil by som toto ani za desaťtisíc takých životov.“ Mladý osemnásťročný chlapec, milý, pekne vyzerajúci mladý muž, pravdepodobne by bol obvyklým cieľom pre diabla.

⁷⁵ Ale Boh ho musel hodiť do takéhoto stavu, aby to z neho dostal, aby slúžil účelu. Pozrite na jeho trepezlivosť, jeho svedectvá medzi vami, susedmi. Pozrite sa na to, čím bol, čo – ako tento malý život hovoril ku mnohým z vás, že v deň súdu, bez toho, jeho život bude svedčiť rovno proti vám. Bol príkladom toho, čo Boh od neho chcel. Slúžil Božiemu účelu.

⁷⁶ No, ak slúžil Božiemu účelu a bol počatý a zrodený, ako celá príroda musí byť počatá a zrodená, so zaslúbením, že znova povstane, ako by sme vôbec mohli pochybovať o vzkriesení, o tom, že znova uvidíme Garnetta? No, bolo by úplne šialené povedať, že on nemôže povstať. Ak nepovstane Garnett, nikdy tam nebolo slnko, ktoré by kedy vyšlo, zapadlo a znova vyšlo. Ak nepovstane Garnett, kvet nikdy nezomiera a znova neožije. To splnilo Boží účel. Slúžilo to Božiemu účelu. Bolo to počaté a zrodené zo života a znova to povstane. No, bola by to hrozná vec, nerozvážna vec, povedať, že neexistuje žiadne vzkriesenie, keď sa pozrieme rovno von na to a vidíme účel vzkriesenia a to, čím musíme byť, aby sme mali vzkriesenie.

⁷⁷ Garnett bude znova žiť. On je teraz nažive; je v inom svete. A on znova povstane práve s takou istotou, ako znova povstáva kvet. Povstane práve s takou istotou, ako znova povstáva mesiac, slnko alebo hviezdy. On povstane. Ale, vidíte, oni povstávajú iba do ďalšieho smrteľného života, aby dali svedectvo ďalšiemu veku. Keď povstáva on, to bude na konci veku, nebude viac svedectva. On má večný Život. Aby to malo nekonečný život, musí to byť počaté a zrodené pre nekonečný život, aby to znova povstalo pre nekonečný život. On je počatý a zrodený z večného Života, a keď znova povstáva, nie je tam viac smrti, on žije navždy.

⁷⁸ Vo svojom živote som po svete kázal na tisícoch pohreboch. Prial by som si, aby som mohol povedať na tých mnohých pohreboch, na ktorých som kázal, mohol by som... prial by som si, aby som mohol povedať slová, ktoré som mohol povedať o Garnettovi, a o nádeji, ktorú mám o Garnettovi. Ako viem, že Boh ho znovu vzbudí, pretože spíňal každú požiadavku, o ktorej viem, že Boh ju vyžadoval. A jeho život ukázal, že v ňom bol kvet Ducha Svätého, že Boh žil v jeho vnútri. Ten

chlapec bol zmeneným chlapcom. Nie je o tom vôbec žiadna pochybnosť. Jeho život niesol o tom svedectvo, on bol zmenený.

⁷⁹ No, ak by sme povedali, „Nie je žiadne ďalšie vzkriesenie a toto je Garnettov koniec. Garnett, všetko, čo kedy uvidíme, je to, že ho dnes popoludní tam vonku prikryjeme.“ Čo potom hovorí za neho? Ak by niekto povedal, „Ó, neviem o tom, Neviem. No, nikdy som nevidel, že by sa to stalo.“ Iste, ešte neprišiel koniec času. Ale keď to poviete, prvá vec, ktorú musíte urobiť...

⁸⁰ Slovo Božie svedčí za Garnetta. Slovo Božie povedalo, „My, ktorí sme nažive a pozostalí do príchodu Pánovho, istotne nepredstihneme, alebo nezabráňime tým, ktorí zosnuli. Lebo zaznie trúba Božia a mŕtvi v Kristu vstanú najprv; potom my, ktorí sme nažive a pozostalí, budeme razom spolu s nimi vychvátení, aby sme sa stretli s Pánom v povetrí.“ „Ten, kto verí vo Mňa, hoci by bol mŕtvy, jednako bude žiť.“ Písma. „Ja som Vzkriesenie a Život,“ hovorí Boh. Vidíte? Museli by ste svedčiť proti Slovu Božiemu. Slovo Božie svedčí za tohto chlapca. A čo je viac uspokojivé než Božie vlastné Slovo? Pričom, On je Svojím Slovom. Slovo je Boh. A Boh, On Sám svedčí, že Garnett povstane. Garnett znova povstane.

⁸¹ Celé stvorenie. Museli by sme povedať, „Slnko nepovstane. Nie, Boh sa pomýlil. Slnko, nevidíme slnko.“ Rozumiete? To by bola šialenosť.

⁸² Slnko hovorí, že on znova povstane. Kvet hovorí, že on znova povstane. Slovo hovorí, že on znova povstane. Celá príroda, celé stvorenstvo hovorí, že on znova povstane. Zem, ktorá sa otáča, hovorí, že on znova povstane, všetko, čo vidíte. Dokonca Slovo Božie. Iba... Duch Svätý v mojej hrudi a v ostatných kresťanských veriacich pulzuje teraz s vierou, ktorá hovorí, že on znova povstane.

A vy pôjdete poza svoju vieru, pôjdete poza Slovo Božie, pôjdete poza stvorenie, pôjdete poza všetko, rozumiete, ak hovoríte, že on nepovstane.

⁸³ Toto nie je Garnettov koniec. Toto je koniec jeho účelu života na zemi, ale on znova povstane. Rozumiete? Celá tá vec: on znova povstane. A tak čo sme, čo je naša utrápenosť?

⁸⁴ Samozrejme nevidíme radi, že ten mladý človek tu takto leží, vyzerá ako v najlepšom rozkvetu života. Ale viete, keď Boh... Keď zo svojej kvetinovej záhrady odtrhnete kvet, nie vždy beriete tie staré. Niekedy potrebujete mať púčik, púčik musí poslúžiť vášmu účelu v tej kyti. Boh možno chcel púčik. A to je to, čo si tu On vzal, púčik na Svoj

oltár v Sláve; so zárukou toho, že všetko svedčí, že on znova povstane. Naša viera hovorí, že on znova povstane. Slovo hovorí, že on znova povstane. Mesiac hovorí, že on znova povstane. Hviezdy hovoria, že on znova povstane. Slnko, kvety, príroda, všetko hovorí, že on ide znova povstať.

⁸⁵ Pretože všetci, ktorí Garnetta poznali, vedia toto, že on bol Kresťan. Nemohli ste prísť do jeho prítomnosti bez toho, aby ste vedeli, že v tom chlapcovi nastala zmena. On bol počatý a zrodený z toho Života.

⁸⁶ Mojou modlitbou je, aby sme my, ktorí sme dnes popoludní nažive, videli príklad toho, čo Boh robí a boli sme pripravení. A ak nie sme, nemáme tento zárodok večného Života, pričom vieme, že musíme ísť tou istou cestou, ktorou ide on, nech by sme boli počatí a zrodení. Nech by sme prijali do našich srdc Krista a boli znovuzrodení. Pretože, brat, sestra, každý z nás tomuto čelí, nezáleží na tom, kto si, v akom veľkom si biznise, aký mladý či starý, musíš sa s tým stretnúť. Musíš sa s tým stretnúť. A netrúfaj si snažiť sa to urobiť bez toho, aby si bol prv počatý a zrodený z Krista, aby si mal večný Život.

⁸⁷ Potom je smrť pohltená vo víťazstvo. Garnett znova povstane. Celá príroda... No, v susedstve, každý toho chlapca poznal. Každý, kto s ním kedy prišiel do kontaktu, vie, že on bol Kresťanom. No, Slovo Božie a celá príroda hovorí, že on znova povstane.

⁸⁸ Jeho matka, jeho otec, všetci jeho príbuzní, ktokoľvek to môže byť, vy ľudia, ktorí sa na neho pozeráte; ako kazateľ Evanjelia, ako jeho brat, nevidím nič v Slove Božom alebo niečo v prírode...

⁸⁹ Ten dôvod, prečo som si vybral, že toto poviem, možno niekto nechodil dosť často do cirkvi a neporozumel by to. Myslel som to povedať takýmto spôsobom, aby tomu každý rozumel. Len krátko a jednoduchým spôsobom, ako sa dívate tu vonku na prírodu a vidíte, čo sa stalo.

⁹⁰ Garnett splnil Božiu podmienku. On slúžil Božiemu účelu. Nie je mŕtvy; on je navždy nažive, len nejaký čas očakáva na nás, aby sme prišli.

⁹¹ No, vy, ktorí ste v živote mali Garnetta, jeho otec, matka, brat, sestry a ktokoľvek ste, príbuzní, poznali ste ho. Milovali ste ho. Nemohli ste prísť do kontaktu s Garnettom bez toho, aby ste ho milovali. Vidíte? Boli ste tu s ním. No, čo potom s tým budúcim životom? Pripravme sa, aby sme ho tiež stretli vo vzkriesení. Upravme naše životy takým spôsobom, aby sme ho stretli vo vzkriesení.

⁹² „Ak človek zomrie,“ povedal ten text, „môže znova ožiť? Po všetky vymerané dni môjho života budem čakať, až kým nepríde moja zmena. Ty zavolaš a ja odpoviem.“ „Trúba Božia zaznie a mŕtvi v Kristu povstanú najprv; potom my, ktorí sme v tom čase nažive a ponechaní, budeme vychvátení s nimi, aby sme stretli Pána v povetrí a boli navždy s Pánom.“

⁹³ Toto je skúšobný terén, čas preskúšania. Garnett splnil požiadavky, ktoré Boh vyžadoval. A Garnett dnes nie je mŕtvy, on spí a je s Tým, ktorého miluje viac než čokoľvek iné vo svete. Viac, než miloval... Tak veľmi, ako miloval svojich rodičov, miloval každého, s kým prišiel do styku, on miloval. Jednako, Ten, ktorého miloval zvrchovane, bol Ježiš Kristus. On odišiel, aby bol s Ním. Nech vy, ktorí ste mali podiel na jeho menšej láske, nech sme všetci pripravení, aby sme ho stretli v tom veľkolepom vzkriesení.

Skloňme teraz na chvíľu naše hlavy.

⁹⁴ S našimi sklonenými hlavami. Nesnažil som sa povedať toho o Garnettovi príliš mnoho. On je Kresťan. Jeho vlastný život hovorí o tom, čím je. Ale tá vec, ktorú som sa vám snažil povedať, vám milovaným, že on znova povstane. Dokázal som vám to, že toto nie je koniec. Je tam zapísané zaručenie, Krvou Syna Božieho, že on znova povstane.

⁹⁵ No, pripravme teraz svoje srdcia, aby, keď budeme tiež privedení na takéto miesto, do nejakej pohrebnej siene, že naši milovaní budú môcť pamätať na to, že sme tiež boli pripravení odísť. A nech otec, matka, milovaní tohto mladého chlapca, tá najväčšia vec...

⁹⁶ Viete, viem, ako trpíte. Ja som stratil dieťa, malé dievčatko. Viem, ako vaše srdcia krvácajú.

⁹⁷ Ale pozrite, ak by bol Garnett stratený, to by pre vás bol skutočne hrozný čas. Ale čo za slávna hodina to pre vás je, keď viete, že váš chlapec je s Kristom. A on raz musel odísť. A na konci tej cesty, on stále zotrval vo svojej viere. A dnes ho má Boh. Pre vás, ktorí ste mu bratanci, sesternice a príbuzní, len pomyslíte na to, čím bol. A teraz, čo ak by musel odísť iným smerom? Nemáme nič, kvôli čomu sa trápiť. Garnett je s Ježišom. Pripravme sa, aby sme tiež išli s Ním.

⁹⁸ Milostivý Bože, veľký večný Jehova, ktorý sa pohyboval nad vodami a povedal, „Nech je svetlo.“ Ty, ktorý si vypovedal svet do existencie skrze Svoje Slovo, si zaslúbil skrze to isté Slovo, že my znova povstaneme. Chcem Ti teraz odovzdať, Otče, dnes popoludní...

⁹⁹ Ako som bol v živote pridružený s týmto mladým bratom, a čo

za nezomierajúca láska to je medzi ním a mnou. Pokiaľ tu žijem, myslím, že vždy budem spomínať na toho udatného vojaka kolísajúceho sa na posteli v „železných pľúcach,“ medzi nádychmi, ako chválil Pána Boha. On bol príkladom tiež pre mňa, jeho trepezlivosť, nikdy sa nesťažoval, len, „Nech sa stane vôľa Božia.“ Ty si ho pred nás umiestnil a teraz si ho vzal z našej prítomnosti.

¹⁰⁰ Pane Bože, nech každý jeden z nás dnes popoludní, ktorí žijeme... A cítim, možno, že Garnett by odo mňa chcel, aby som toto povedal. Ak nie sme pripravení, nech by sme boli pripravení a boli, ako som to prehlásil, Otče, počatí a zrodení, aby sme ho stretli skrze toho istého Duchu Svätého, ktorého prijal, Život, ktorý bol v Kristovi.

¹⁰¹ Žehnaj túto drahú matku a tohto otca, rodičov a milovaných. Kýmkoľvek môžu byť, nech je s nimi Tvoja svätá Prítomnosť, Otče. Nech toto môže byť čas, aby sa zamysleli oveľa viac než predtým, kvôli čomu tento mladý život takto žil.

¹⁰² To bolo svedectvo, ako príklad pre mladých ľudí, ktorí tu sedia a ktorí sa s ním poznali, ako malý chlapec, videli to, čím bol predtým, a potom to, čím bol potom. Nech je jeho život pre nich kázaním, Otče, aby sa tiež pripravili stretnúť so svojim malým priateľom na druhej strane, kde nebude viac smrti alebo smútku, žiadny ďalší zármutok srdca. Udeľ to, Pane.

¹⁰³ A my, starší ľudia, ktorí sa dívame dolu na tohto mladého muža, rovno v rozkvetení života, a vidíme ho zmeneného a prechádzať zo zomierajúceho života do žijúceho Života. Udeľ to, Pane, aby sme to dnes popoludní mohli vidieť skrze jednoduchosť používania príkladov prírody, potom to umiestniť späť do Slova Božieho, do zaslúbenia. A Ty si povedal, „Slovo Božie je semeno.“ A semeno musí priniesť svoj druh.

¹⁰⁴ Modlím sa, aby si žehnal a utešil týchto ľudí. Daj im vedieť, že tento malý chlapec tu bol len umiestnený kvôli kázaniu; on odkázal svoju kázeň, kniha je zatvorená, ale my ho znova uvidíme. Udeľ to, Pane, aby sme tam všetci stáli v nádhere Kristovej, tam, kde máme večný Život. A dovtedy nás zachovaj vždy sústredených na Tvoju vôľu. Modlíme sa v Ježišovom Mene. Amen.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v apríli 2016.
Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.
Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.
Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk
tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí